

er ikke kommen frem, nemlig den, at, om ikke hele Rigsdagen, saa dog det ene Ting paa en kraftig og utvetydig Maade havde tilkendegivet, at det vilde sætte alt ind paa at lade Staten fremme disse Øers Velfærd. Denne Henvisning til private kan ingen Statsmand blive staaende ved; her drejer det sig om, hvorvidt Staten, efter at disse Øer ere komne i dybt Forfald, vil træde til eller ikke, og saa længe det ikke er sket, saa længe ikke Rigsdagen eller et af Tingene eller blot en Politiker har staaet op og har erklæret sig villig dertil, har man ikke Lov til nu at forhindre denne Traktat.

Sehested: Hvad der har givet mig Anledning til at begære Ordet, er en Bemærkning i Betænkningen, som jeg gerne vil tillade mig at tage Afstand fra. Et Mindretal paa 10 Medlemmer har i Motiveringen af deres Forslag udtalt om Traktaten, at den ikke blot er godkendt af dette Ministerium, men i det væsentlige ogsaa af det foregaaende. Det er dette Udtryk, som jeg ikke kan erkende Rigtigheden af og derfor vil sige et Par Bemærkninger om.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at, saaledes som vi i det forrige Ministerium forefandt den paagældende Sag, var den indledet paa den Maade, at man udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at der ikke forelaa nogen Forretning, men kun var Tale om en Afstaaelse af Øerne alene af Hensyn til deres Beboere og deres Fremtid, og kun for saa vidt man altsaa kunde vente ved en saadan Afstaaelse at skaffe dem bedre Vilkaar, vilde Regeringen paatage sig at føre Sagen videre. I dette Spor fortsatte vi Forhandlingen. Vi ansaa det for at være væsentlige Betingelser for Beboernes Fremtid og Øernes Trivsel, at Beboerne fik Statsborgerskabet, Toldfrihed, og at Kolonialkassen blev befriet for det Ansvar, der havde tynget paa den siden 1876. Vi have nu hørt, hvorledes den højtærede Konseilspræsident har søgt at vise, at disse tre Betingelsers Opfyldelse ikke har nogen videre Vægt. Men vi tillagde dem tværtimod en alvorlig Betydning for Beboerne derovre. I den sidste Note, som vi sendte til Amerika, udtalte vi udtrykkelig det Standpunkt, og vi endte med at opfordre den amerikanske Regering til at søge at finde en Maade, paa hvilken der kunde skaffes Garanti for disse tre Vilkaars Opfyldelse. Om det kunde ske traktatmæssigt eller ad anden Vej, kunde man jo i det Øjeblik ikke sige noget om, eftersom

man var klar over, at det havde sin Vanskelighed at faa dem ind i selve Traktaten. Men vi endte med en Henstilling om, at den amerikanske Regering vilde tage under Overvejelse, paa hvilken Maade der kunde skaffes den danske Regering Garantier for, at disse Sager bleve ordnede paa den Maade. At det blev forstaaet saaledes af den amerikansk Regering, fremgaar tydeligt af, at det Svar, som indløb herpaa, efter at vi vare traadte fra, udtrykkelig nævner: disse Betingelser kunne ikke optages i Traktaten, det er umuligt. Naar man nu har faaet et saa kategorisk Svar paa dette Spørgsmaal, kunde der være to Alternativer, idet man enten kunde sige: Saa opgave vi disse Betingelser og vedtage Konventionen alligevel, eller kunde sige: Da vi ikke kunne faa de Betingelser, vi anse for absolut nødvendige for overhovedet at kunne gaa ind paa en Afstaaelse af Øerne, opgave vi at afstaa dem. Den nuværende Regering har valgt det første Alternativ. Jeg antager, at hvis vi havde faaet det Svar paa vort meget indtrængende Spørgsmaal, vilde vi være gaaede den anden Vej og have udtalt til Amerika, at naar vi ikke kunde faa disse Garantier, kunde vi ikke inklude os paa Afstaaelse.

Formanden: Da Tiden er fremrykket, og der endnu er indtegnet flere Talere, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne, som fortsættes i Morgen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1½, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Samtykke til Konventionen med de forenede amerikanske Stater om Afstaaelsen af de dansk-vestindiske Øer.

Mødet hævet Kl. 4. 5'.